

Книгата на Даниил — сто и седемдесетата част

Цитаделата на душата: Разбиране на божественото възцаряване и преобразяване в пророчески контекст

Jeff Pippenger

2024-03-31

Ключът към установяването на Русия като силата, която започна украинската война през 2014 година, е „крепостта“, която е главата, или столицата на царството. Човешкият храм се състои от главата и тялото. Главата е висшето естество, а тялото е низшето естество. „Седемте времена“, които завършиха през 1844 година, след това трябваше да бъдат съединени с Ерусалим, който беше главата на Юда. В храма в Ерусалим се намираше престолът на царя, който е главата на Ерусалим, а Ерусалим беше главата на Юда. Съчетаването на Божествеността с човечеството, представляващо запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, е представено като приемане на „ума Христов“. Умът е висшето естество и следователно е „главата“.

Когато онези, които са представени от Даниил, видят женското причинително видение, което ги преобразява в образа на Христос, те са приели ума на Христос, Който е вторият Адам и е духовен. В този момент техният буквален плътски ум, който са наследили от първия Адам, след като той падна и обърна реда на своето сътворение, бива разпнат. Плътският ум, който воюва против Божия закон и който те са получили без какъвто и да било свой избор при раждането си, бива заменен с ума на Христос, който те приемат по свой собствен избор и който е свършено послушен на Божия закон. Техният нов ум и умът на Христос тогава са един ум и двата заедно пребивават на престола в небесни места. Има място в храма, където се намира Божият престол, и човешките същества, които са били създадени по Божий образ, имат определено място в храма, предназначено за Божието присъствие.

Това място не е в тяхното низше естество, представено от северното царство. То е в мястото, представено от южното царство, където Бог избра да положи името Си, което е Неговият характер. Мястото е в Ерусалим, но като столица на Юда, Ерусалим е главата, а главата на столицата е царят. И Ерусалим бе избран да бъде столицата, но също така бе избран и за мястото, където Бог щеше да постави Своя храм. А после в Своя храм Той постави Своя престол. Южното царство представя висшето естество на човека, но то има и особена тронна зала за царя. Сестра Уайт нарича това място „цитаделата“ на душата. Цитадела, по определение, е крепост.

„Цялото сърце трябва да бъде отдадено на Бога, иначе Божията истина няма да произведе освещаващо въздействие върху живота и характера. Но тъжният факт е, че мнозина, които изповядват името на Христос, никога не са Му отдали сърцата си в

простота. Те никога не са преживели съкрушението на пълното предаване на изискванията на християнството и вследствие на това преобразяващата сила на истината не присъства в живота им; дълбокото, смекчаващо влияние на Христовата любов не се проявява в живота и характера. Но какво дело по хранене на Божието стадо би могло да се извърши, ако помощник-пастирите бяха разпнати с Христос и живееха за Бога, за да сътрудничат с Главния Пастир на стадото! Христос призовава хората да работят, както Той работеше. Има нужда от по-дълбоко, по-силно, по-властно свидетелство за силата на истината, както се вижда в практическото благочестие на онези, които изповядват, че вярват в нея. Любовта на Спасителя в душата ще доведе до решителна промяна в начина, по който работниците се трудят за душите на онези, които загиват. Когато истината заеме цитаделата на душата, Христос се възцарява в сърцето и тогава човешкият деятел може да каже: „Съразпнах се с Христос; и сега вече не аз живея, а Христос живее в мене; а животът, който сега живея в плътта, живея го чрез вярата в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене.“ Review and Herald, 9 октомври 1894 г.

„Цитаделата на душата“ е мястото, където „Христос е възцарен“. Възцаряването на Христос се осъществява, когато плътта бъде разпната, а плътта, според определението на Павел, е низшето естество и е северното царство. Ето защо пророчеството за северното царство достига само до 1798 г. Низшето естество не може да бъде съединено с Божествеността; то трябва да бъде променено в миг, в една секунда, при второто пришествие. Южното царство, което съдържа „главата“, която беше Ерусалим, и „главата“, която беше светилището, достигна до 1844 г., защото представляваше висшето естество, което можеше да избере да разпне плътта и чрез вяра да влезе в цитаделата на Пресвятото място и да седне на престола с Христос. Мястото, където се извършват това съединяване и това възцаряване, е в цитаделата на човешкия храм. Десети стих от единадесета глава определя главата като крепостта, но тази истина се утвърждава единствено със свидетелството на Исаия, което изисква истината относно крепостта (цитаделата) да бъде разбрана в нейните външни и вътрешни приложения.

„Божие слово трябва да бъде нашата духовна храна. „Аз съм хлябът на живота“, каза Христос; „който дойде при Мене, никога няма да огладнее; и който вярва в Мене, никога няма да ожадне“. Светът загива поради недостиг на чиста, неподправена истина. Христос е истината. Неговите думи са истина и имат по-дълбоко значение, отколкото се вижда на повърхността, и стойност, която надминава непретенциозния им външен вид. Умове, оживотворени от Светия Дух, ще разпознаят стойността на тези думи. Когато очите ни бъдат помазани със святата очна помазка, ще можем да различаваме скъпоценните бисери на истината, макар и да са заровени под повърхността.“

„Истината е деликатна, изтънчена, възвишена. Когато тя оформя характера, душата расте под нейното божествено влияние. Всеки ден истината трябва да бъде приемана в сърцето. Така ние се храним с думите на Христос, които Той заявява, че са дух и живот. Приемането на истината ще направи всеки, който я приема, Божие дете, наследник на небото. Истината, която се пази в сърцето, не е студена, мъртва буква, а жива сила.“

„Истината е свята, божествена. Тя е по-силна и по-могъща от всичко друго при формирането на характера по подобие на Христос. В нея има пълнота на радост. Когато е съхранявана в сърцето, любовта към Христос се предпочита пред любовта към което и да е човешко същество. Това е християнството. Това е Божията любов в душата. Така чистата, неподправена истина заема цитаделата на съществото. Изпълняват се думите: „И ново сърце ще ви дам, и нов дух ще вложи вътре във вас.“ Има благородство в живота на онзи, който живее и работи под животворното влияние на истината.“ *Review and Herald*, February 14, 1899.

Онова видение на пророческата история в Даниил, глава единадесета, започва, когато стих втори и шестият и най-богат президент се подреждат спрямо главата, която е Русия, в стихове единадесет до петнадесет. В тази история шестият президент ще стане осмият, който е от седемте, и той ще царува, когато църквата и държавата в Съединените щати се съединят и доведат до завършек своето нечестиво блудство в стих шестнадесети, при скоро идващия неделен закон.

Знамето, което тогава трябва да бъде издигнато, ще бъде разочаровано и ще умре за период от три дни и половина, който в Даниил 10 е двадесет и един дни. В края на двадесет и едините дни на скръб за Даниил, което е края на трите дни и половина на смъртта на улицата за двамата свидетели, които са онези в долината на Езекиил, които са мъртви сухи кости — има пророческа вест, която връща мъртвите към живот. Този процес в десета глава на Даниил е представен чрез три стъпки.

И на двадесет и четвъртия ден от първия месец, когато бях при брега на голямата река, която е Хидекел, подигнах очите си и погледнах, и ето, един мъж, облечен в ленени дрехи, чиито чресла бяха препасани с чисто злато от Уфаз; тялото му беше като хрисолит, лицето му — като блясък на светкавица, очите му — като огнени светили, мишците му и нозете му — като лъскава мед, а гласът на думите му — като глас на множество. И аз, Даниил, сам видях видението; защото мъжете, които бяха с мен, не видяха видението; но голям трепет ги обзе, така че побягнаха да се скрият. И тъй, останах сам и видях това велико видение; и не остана в мен сила, защото красотата ми се превърна в тление в мен, и не запазих никаква сила. Но чух гласа на думите му; и когато чух гласа на думите му, паднах в дълбок сън на лицето си, с лице към земята. И ето, една ръка се допря до мен и ме постави на коленете ми и на дланите на ръцете ми. И той ми каза: Данииле, възлюбени мъжо, разбери думите, които ти говоря, и се изправи на мястото си; защото сега съм изпратен при теб. И когато ми изговори тези думи, аз се изправих, треперейки. Тогава той ми каза: Не бой се, Данииле; защото от първия ден, когато ти насочи сърцето си да разбереш и да се смириш пред своя Бог, думите ти бяха чути, и аз дойдох поради твоите думи. Но князът на персийското царство ми се противопоставяше двадесет и един дни; но ето, Михаил, един от първите князе, дойде да ми помогне; и аз останах там при персийските царе. А сега дойдох да ти дам да разбереш какво ще сполети твой народ в последните дни; защото видението е още за много дни. Даниил 10:4–14.

Даниил е в края на двадесет и едините дни на скръб, когато вижда видението за Христос и чува думите на Христос. Видението на видимото и изговорено Божие Слово поражда отделяне на две класи, а Даниил беше мъртъв на улицата, защото беше „в дълбок сън“.

Това каза Той; и след това им рече: Нашият приятел Лазар спи; но Аз отивам, за да го събудя от съня. Тогава учениците Му рекоха: Господи, ако спи, ще оздравее. Но Исус говореше за смъртта му; а те помислиха, че говори за обикновен сън. Тогава Исус им каза ясно: Лазар умря. Йоан 11:11–14.

Тогава Даниил бе докоснат за пръв път от Гавриил, който го осведомява за политическата борба, протичала, докато Даниил беше мъртъв (заспал), и че сега щеше да даде тълкуването на видението, което току-що бе преобразило Даниил в образа на Христос. След това той щеше да бъде докоснат втори път — от Самия Христос.

И когато ми изговори такива думи, аз обърнах лицето си към земята и онемях. И ето, един като подобие на човешките синове се допря до устните ми; тогава отворих устата си, проговорих и казах на онзи, който стоеше пред мен: Господарю мой, от видението скръбите ме обхванаха и не ми остана сила. Защото как може слугата на този мой господар да говори с този мой господар? Понеже у мен веднага не остана сила, нито дъх остана в мене. Даниил 10:15–17.

Това е паралелно на първото пророчество на Езекиил в тридесет и седма глава, защото в двете пророчества, които на Езекиил е заповядано да изрече към мъртвите кости в долината, първото оформя телата, но тогава в тях още няма дихание, нито имат силата на могъща войска. Едва при второто пророчество на Езекиил телата приемат диханието от четирите ветрове и се изправят като могъща войска; а при второто докосване на Даниил „не остана в мене сила, нито дъх остана в мене“. След това Даниил отново е докоснат — общо за трети път, а от Гавриил — за втори път.

Тогава пак дойде и се допря до мене един с вид като на човек и ме укрепи, и рече: О, възлюбени човече, не бой се; мир тебе; бъди силен, да, бъди силен. И когато ми проговори, аз се укрепих и казах: Нека говори господарят ми, защото ме укрепи. Даниил 10:18, 19.

Третото докосване при Даниил е второто пророчество на Езекиил, което изправя телата на нозете им като една голяма войска. Неговото пророчество е отправено към народ, който съзнава, че е мъртъв, защото е бил в траур, както и Даниил.

Тогава ми каза: Пророкувай на вятъра, пророкувай, сине човешки, и кажи на вятъра: Така казва Господ Йехова: Ела от четирите ветрове, о дихание, и духни върху тези убити, за да оживеят. И аз пророкувах, както ми заповяда; и диханието влезе в тях, и те оживяха, и се изправиха на нозете си — твърде голяма войска. Тогава ми каза: Сине човешки, тези кости са целият Израилев дом; ето, те казват: Костите ни са изсъхнали и надеждата ни е изгубена; ние сме отсечени от нашите части. Езекиил 37:9–11.

Господ заповядва на Езекиил да пророкува и му казва, че свидетелството на Израилевия дом е, че те са мъртви, без надежда и отсечени. Те тъгуват, както тъгуваше Данаил, понеже са разочаровани от несбъдналото се предсказание за 18 юли 2020 година, и в това състояние на Езекиил се казва да пророкува.

Затова пророкувай и им кажи: Тъй казва Господ Бог: Ето, о, люде Мои, Аз ще отворя гробовете ви и ще ви изведа из гробовете ви, и ще ви въведа в Израилевата земя. И ще познаете, че Аз съм Господ, когато отворя гробовете ви, о, люде Мои, и ви изведа из гробовете ви. И ще вложa Духа Си във вас, и ще оживеете, и ще ви поставя във вашата земя; тогава ще познаете, че Аз, Господ, изговорих това и го извърших, казва Господ. Езекиил 37:12–14.

Господ, Който е архангел Михаил, отваря гробовете им, и двамата свидетели от единадесета глава на Откровението, които тогава биват възкресени и им се дава Светият Дух, се изправят на крака, точно както Светият Дух бе даден на онези, които се изправят, когато биват изведени от гробовете си във второто пророчество на Езекиил.

И след три дни и половина дух на живот от Бога влезе в тях, и те се изправиха на нозете си; и голям страх нападна онези, които ги видяха. Откровение 11:11.

Тези двама свидетели са представени като Мойсей и Илия, а и Мойсей бе възкресен чрез гласа на архангела.

Но архангел Михаил, когато се препираше с дявола и спореше за тялото на Моисей, не посмя да произнесе против него хулително обвинение, а каза: Господ да те смърти. Юда 1:9.

Михаил, Князът и Архангелът, е Този, Който дойде и помогна на Гавриил в десета глава на Даниил, и Неговият глас е онзи, който призовава мъжете и жените към живот.

Защото Сам Господ ще слезе от небето със силен повик, с глас на архангел и с Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат първо. 1 Солунци 4:16.

Трите докосвания на Даниил представляват прехода на лаодикийското движение на третия ангел към филаделфийското движение на третия ангел, а в Даниил 10 видението, което осъществява прехода от образа на Лаодикия към образа на Филадельфия, е представено чрез пророческата история, изложена в единадесета глава. Това видение е представено от Езекиил като видението за исляма на третото горко. През 2014 г. Русия инициира втората прокси война. През 2015 г. най-богатият президент започна усилията си да стане шестият президент.

През 2020 г. онзи президент, представляващ републиканския рог, беше поразен от „будния“ атеистичен звяр от бездънната пропаст, и в същата година лаодикийският протестантски рог също беше поразен. През 2023 г. и двата рога отново оживяха, като и двата започнаха своя преход към осмия, който е от седемте. Единият преминава към политическия образ на звяра, тъй като Църква и държава се събират заедно в Съединените щати, а другият рог преминава от образа на Лаодикия към образа на Христос. И двата ще бъдат издигнати при скоро

идващия неделен закон. Единият ще стане „Александър Велики“, първият цар на десетте царе, които дават своето седмо царство на римската блудница, а другият ще бъде издигнат като знаме.

Видението, което поражда и двата тези прехода, е историята, която се разгръща между 11 септември 2001 г. и неделния закон. Единадесети стих от единадесета глава на Даниил е изрично посочен в контекста: ако не повярвате, няма да се утвърдите.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Библейските правила трябва да бъдат ръководство за всекидневния живот. Кръстът на Христос трябва да бъде темата, разкриваща уроците, които трябва да научим и да прилагаме. Христос трябва да бъде въвеждан във всички учебни занятия, за да могат учащите да се напояват с познанието за Бога и да Го представят в характера си. Неговото съвършенство трябва да бъде предмет на нашето изучаване както във времето, така и във вечността. Божието слово, изговорено от Христос в Стария и Новия завет, е хлябът от небето; но много от онова, което се нарича наука, е като ястия, плод на човешки изобретения, подправена храна; то не е истинската манна.

„В Божието слово се намира мъдрост безспорна, неизчерпаема — мъдрост, която е възникнала не в крайния, а в безкрайния ум. Но голяма част от онова, което Бог е разкрил в Своето слово, е тъмно за човеците, защото бисерите на истината са погребани под отломките на човешката мъдрост и предание. За мнозина съкровищата на словото остават скрити, защото не са били издирвани с усърдно постоянство, докато златните наставления бъдат разбрани. Словото трябва да се изследва, за да очисти и приготви онези, които го приемат, да станат членове на царското семейство, деца на небесния Цар.“

„Изучаването на Божието слово трябва да заеме мястото на изучаването на онези книги, които са довели умовете в мистицизъм и далеч от истината. Неговите живи принципи, вплетени в нашия живот, ще бъдат наша защита в изпитания и изкушения; Неговото божествено наставление е единственият път към успеха. Когато изпитът дойде върху всяка душа, ще има отстъпления. Някои ще се окажат предатели, прибързани, надменни и самодостатъчни, и ще се отвърнат от истината, претърпявайки крушение на вярата. Защо? Защото не живяха „с всяко слово, което излиза от Божиите уста“. Не копаха надълбоко и не направиха основата си здрава.

„Когато словата на Господа чрез Неговите избрани вестители им се донасят, те роптаят и мислят, че пътят е направен твърде тесен. В шеста глава на Евангелието от Йоан четем за някои, които били считани за ученици на Христос, но които, когато им била представена простата истина, останали недоволни и престанали да ходят с Него. По същия начин и тези повърхностни учащи ще се отвърнат от Христос.“ Свидетелства, том 6, 132.